

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r.

o Krajowej Radzie Sądownictwa

(druk nr 1169)

USTAWA z dnia 17 grudnia 1997 r. O ZMIANIE USTAWY – PRAWO O USTROJU SĄDÓW POWSZECHNYCH ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW (Dz. U. z 1998 r. Nr 98, poz. 607 oraz z 2001 r. Nr 98, poz. 1070)

Art. 7.

1. Przepisy art. 6 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 4, nie mają zastosowania do:
- 1) sędziów i prokuratorów, którzy w okresie od września 1939 r. do końca 1956 r. służyli w formacji Ludowego Komisariatu Spraw Wewnętrznych Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (NKWD) lub innych organach represji Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (ZSRR), działających przeciwko Narodowi i Państwu Polskiemu,
  - 2) sędziów i prokuratorów, którzy w latach 1944-1956 byli zatrudnieni, pełnili służbę lub funkcję w strukturach Urzędów Bezpieczeństwa, Służby Bezpieczeństwa i Informacji Wojskowej, a także w nadzorujących je komórkach jednostek zwierzchnich, związanych ze stosowaniem represji wobec osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości Państwa Polskiego,
  - 3) sędziów i prokuratorów, którzy w latach 1944-1956 byli zatrudnieni w sądach wojskowych lub w prokuraturze wojskowej - w jednostkach organizacyjnych albo na stanowiskach związanych ze stosowaniem represji wobec osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości Państwa Polskiego,
  - 4) sędziów sądów powszechnych, którzy w latach 1944-1956 byli zatrudnieni w wyspecjalizowanych komórkach organizacyjnych stosujących represję za działalność niepodległościową, polityczną lub obronę praw człowieka (sekcjach i wydziałach spraw tajnych, wydziałach doraźnych),
  - 5) sędziów i prokuratorów, którzy zostali skazani prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych za przestępstwo popełnione w okresie służby lub zostali wydaleny ze służby za przewinienia w okresie jej pełnienia,
  - 6) sędziów i prokuratorów, którzy złożyli fałszywe oświadczenia dotyczące pracy, służby lub współpracy z organami wymienionymi w art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. Nr 70, poz. 443).

2. Przepisy art. 6 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 4, nie mają zastosowania do członków rodzin po zmarłych sędziach lub prokuratorach określonych w ust. 1.
  3. Przepisów ust. 1 pkt 1-4 nie stosuje się wobec osób, które:
    - 1) udowodnią, że do służb i organów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, zostały skierowane przez organizacje niepodległościowe lub przez te organizacje były zwerbowane w celu udzielenia im pomocy,
    - 2) udowodnią, że podczas zatrudnienia, pełnienia służby lub funkcji w strukturach, jednostkach i na stanowiskach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, wykonywały wyłącznie zadania nie związane ze zwalczaniem organizacji oraz osób działających na rzecz suwerenności i niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej.
- [4. Okoliczności wymienione w ust. 1 pkt 1-5, ust. 2 i 3 w stosunku do sędziów lub członków ich rodzin stwierdza Krajowa Rada Sądownictwa, w drodze decyzji. Wniosek o wydanie decyzji może złożyć Minister Sprawiedliwości, a także osoba represjonowana za działalność niepodległościową lub obronę praw człowieka, a w razie śmierci tej osoby - jej małżonek, rodzeństwo lub dzieci. Od decyzji zainteresowanym przysługuje skarga do sądu administracyjnego.]*
- <4. Okoliczności wymienione w ust. 1 pkt 1-5, ust. 2 i 3 w stosunku do sędziów lub członków ich rodzin stwierdza Krajowa Rada Sądownictwa, w drodze uchwały. Wniosek o podjęcie uchwały może złożyć Minister Sprawiedliwości, a także osoba represjonowana za działalność niepodległościową lub obronę praw człowieka, a w razie śmierci tej osoby – jej małżonek, rodzeństwo lub dzieci.>**
5. W stosunku do prokuratorów przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio, z tym że uprawnienia Krajowej Rady Sądownictwa przysługują Prokuratorowi Generalnemu.
  6. Sędziowie i prokuratorzy, którzy uzyskali prawo do emerytury lub renty, składają oświadczenia przewidziane w art. 1 ust. 2 ustawy wymienionej w ust. 1 pkt 6.
  7. Stwierdzenie okoliczności wymienionych w ust. 1 pkt 6 następuje w trybie przewidzianym w ustawie o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944-1990 osób pełniących funkcje publiczne.

USTAWA z dnia 27 lipca 2001 r. – PRAWO O USTROJU SĄDÓW POWSZECHNYCH
(Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.)

Art. 70.

- § 1. Sędziego przenosi się w stan spoczynku na jego wniosek albo na wniosek właściwego kolegium sądu, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił uznany został przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego.
- § 2. Z żądaniem przeniesienia w stan spoczynku oraz zbadania niezdolności do pełnienia obowiązków przez sędziego i wydania orzeczenia może wystąpić zainteresowany sędzia lub właściwe kolegium sądu. W przypadku sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu okręgowego i apelacyjnego z wnioskiem może wystąpić także Minister Sprawiedliwości.

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

§ 3. Orzeczenie w sprawie trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków sędziego, o którym mowa w § 1 i 2, lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych doręcza zainteresowanemu sędziemu oraz odpowiednio prezesowi sądu okręgowego albo apelacyjnego, a w przypadku sędziego pełniącego funkcję prezesa sądu okręgowego albo apelacyjnego orzeczenie doręcza się także Ministrowi Sprawiedliwości.

<§ 3a. Od orzeczenia lekarza orzecznika, o którym mowa w § 1 i 2, zainteresowanemu sędziemu lub kolegium właściwego sądu przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.>

§ 4. Koszty badania i wydania orzeczenia pokrywa Skarb Państwa.

USTAWA z dnia 25 lipca 2002 r. – PRAWO O USTROJU SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH (Dz. U. Nr 153, poz. 1269, z późn. zm.)

Art. 21.

[§ 1. Prezesa i wiceprezesa sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym powołuje Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów wojewódzkiego sądu administracyjnego lub Naczelnego Sądu Administracyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego tego sądu i Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego.]

<§ 1. Prezesa i wiceprezesa sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym powołuje Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego spośród sędziów wojewódzkiego sądu administracyjnego lub Naczelnego Sądu Administracyjnego, po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego tego sądu.>

§ 1a. Prezes i wiceprezes sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym są powoływani na okres pięciu lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje.

§ 2. Jeżeli opinia nie zostanie wydana w terminie dwóch miesięcy od przedstawienia kandydata właściwemu zgromadzeniu ogólnemu, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego może powołać prezesa wojewódzkiego sądu administracyjnego bez opinii.

[§ 3. W przypadku wydania przez zgromadzenie ogólne negatywnej opinii o kandydacie, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego może go powołać po uzyskaniu pozytywnej opinii Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego. Negatywna opinia Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego jest dla Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego wiążąca.]

§ 4. Jeżeli Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie trzydziestu dni od przedstawienia przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego zamiaru powołania prezesa sądu mimo negatywnej opinii zgromadzenia ogólnego tego sądu nie wyda opinii, uważa się, że opinia jest pozytywna.]

<§ 3. W przypadku wydania przez zgromadzenie ogólne negatywnej opinii o kandydacie, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego może go powołać po uzyskaniu pozytywnej opinii Krajowej Rady Sądownictwa. Negatywna opinia

Krajowej Rady Sądownictwa jest dla Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego wiążąca.

- § 4. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa w terminie trzydziestu dni od dnia przedstawienia przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego zamiaru powołania sędziego na stanowisko prezesa sądu mimo negatywnej opinii zgromadzenia ogólnego tego sądu nie wyda opinii, uważa się, że opinia jest pozytywna.>

Art. 21a.

- § 1. Prezes i wiceprezes sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym mogą być odwołani przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego w toku kadencji w przypadku:
- 1) rażącego niewywiązywania się z obowiązków służbowych,
  - 2) gdy dalszego pełnienia funkcji z innych powodów nie da się pogodzić z dobrem wymiaru sprawiedliwości.
- § 2. *[Odwołanie prezesa i wiceprezesa sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym następuje po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego tego sądu i Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego.]* **<Odwołanie prezesa i wiceprezesa sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym następuje po zasięgnięciu opinii zgromadzenia ogólnego tego sądu i Krajowej Rady Sądownictwa.>** W przypadku niewydania opinii w terminie miesiąca od przedstawienia zamiaru odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu, uważa się, że opinia jest pozytywna.
- § 3. W przypadku złożenia w toku kadencji przez prezesa albo wiceprezesa sądu w wojewódzkim sądzie administracyjnym rezygnacji z pełnionej funkcji, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego odwołuje go bez zasięgania opinii, o której mowa w § 2.

Art. 46.

- § 1. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego tworzą sędziowie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Przewodniczącym Zgromadzenia Ogólnego jest Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego.
- § 2. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego:
- 1) rozpatruje informację Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego o rocznej działalności Naczelnego Sądu Administracyjnego,
  - 2) przedstawia Krajowej Radzie Sądownictwa kandydatów na stanowiska sędziów,
  - 3) wybiera kandydatów na stanowisko Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego,
  - 4) wyraża zgodę w sprawie powołania i odwołania wiceprezesów Naczelnego Sądu Administracyjnego,
  - 5) ustala skład liczbowy Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wybiera jego członków i dokonuje zmian w jego składzie,
  - 6) rozpatruje i opiniuje inne sprawy przedłożone przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego lub zgłoszone przez członków Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego.
- [§ 3. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wspólnie z przedstawicielami zgromadzeń ogólnych wybiera, spośród kandydatów zgłoszonych*

przez zgromadzenia ogólne i sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, dwóch członków Krajowej Rady Sądownictwa.]

- § 4. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego zwołuje Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego co najmniej raz w roku.
- § 5. Do podjęcia uchwał Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego wymagana jest obecność co najmniej połowy liczby jego członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

USTAWA z dnia 23 listopada 2002 r. O SĄDZIE NAJWYŻSZYM (Dz. U. Nr 240, poz. 2052, z późn. zm.)

Art. 31.

- § 1. Sędziego Sądu Najwyższego przenosi się w stan spoczynku na jego wniosek albo na wniosek Kolegium Sądu Najwyższego, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił został uznany przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego.
- § 2. Z wnioskiem o zbadanie zdolności do pełnienia obowiązków może wystąpić zainteresowany sędzia oraz Kolegium Sądu Najwyższego.
- § 3. Sędzia Sądu Najwyższego może być przeniesiony w stan spoczynku, na wniosek Kolegium Sądu Najwyższego, jeżeli z powodu choroby lub płatnego urlopu nie pełni służby przez okres roku. Do okresu tego wlicza się okresy poprzedniej przerwy w pełnieniu służby z powodu choroby lub płatnego urlopu dla poratowania zdrowia, jeżeli okres czynnej służby nie przekroczył 30 dni.
- § 4. Sędzia Sądu Najwyższego może być przeniesiony w stan spoczynku, jeżeli bez uzasadnionej przyczyny nie poddał się badaniu, o którym mowa w § 2, w sytuacji gdy z wnioskiem o badanie wystąpiło Kolegium Sądu Najwyższego.
- § 5. W sprawach przeniesienia sędziego w stan spoczynku, o którym mowa w § 1, 3 i 4, podejmuje uchwałę Krajowa Rada Sądownictwa, na wniosek sędziego albo Kolegium Sądu Najwyższego.
- § 6. Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa w sprawach, o których mowa w § 5, przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego.
- [§ 7. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Krajowej Rady Sądownictwa, w terminie miesiąca od doręczenia skarżącemu uchwały. Odwołanie przysługuje sędziemu, a w sprawach, w których wniosek został złożony przez Kolegium Sądu Najwyższego - także temu Kolegium.]*
- <§ 7. Jeżeli z wnioskiem o przeniesienie sędziego w stan spoczynku wystąpiło Kolegium Sądu Najwyższego, odwołanie przysługuje także temu Kolegium.>**